

и ты нѣкога когѣто се вжр-
нешъ, оутверди братѣа та
твои.

33 Я Пѣтръ мѣ рече: Гдѣи,
готѣвъ самъ съ тебе да и-
демъ и въ темница и на
смѣръть.

34 Я той мѣ рече: гово-
римъ ти Петре: зачѣо нещѣ
да попѣе пѣтелъ днѣсь до-
клѣ се не ѿфжришъ ѿ мѣ-
не три пжти че ме не зна-
ешъ.

35 И рече имъ: когѣто вы
пратихъ безъ влагалище и
безъ торба, и безъ котѣшъ,
да ли се лишихте ѿ нѣщо;

а они мѣ рекоха: ѿ нищо.

36 Рече имъ прѣчее: но се-
гѣ който има влагалище,
да го зѣме: подобнѣ и кой-
то има торба, да а зѣме:
а който си нема ножъ, да
си продаде дрѣха та, и да
си купи ножъ.

37 Зачѣо то ви говоримъ:
че тоще това писано то трѣ-
бва да се свжрши на мене:
щото говори. зачѣо и съ без-
закѣнни те се вмѣни: за-
щѣо то снова щото ѣ писа-
но за мене има конѣцъ.

38 Я они рекоха: Гдѣи,
ѣто тѣка (имамъ) два но-
жа, а той имъ рече: довол-
но ѣ.

39 И излѣзе вжнъ, и ѿи-
де по ѣвѣчаю въ гора та
ѣлевѣнска: и идеха слѣдъ
негѣ и оученищѣ те мѣ.

40 И като ѿиде на мѣсто
то, рече имъ: молѣтесе да не
паднете въ бѣда.

41 Я самси ѿстжпнѣ ѿ нихъ
колкото ѣдно каменно фжр-
ланѣ, и като преклоннѣ ко-
лѣна та си молѣшесе.

42 И говореше: ѿче, ако
изволавашъ да ме замѣ-
нешъ съ тѣа чѣша: ѡбѣче
не моа та бола, но твоа та
да бжде.

43 И гвѣимъсе яггелъ ѿ
неко то, който го оукрѣпла-
ваше.

44 И понѣже бжде въ го-
лѣмо оутѣвенѣнѣе по цвржстѣ
се молѣше: и бжде потъ та
негова като капка кръвь,
коѣто капе на земля та.

45 И като стана ѿ молит-
ва та, дойдѣ при оученищѣ
те си, и наидѣ ги че спаватъ
ѿ печаль:

46 И рече имъ: зачѣо спи-
те; станѣте, молѣтесе, да не
влѣзете въ напѣсть.

47 И тоще като дѣмаше
той, ѣто доиде народъ, и
оний щото се наричаше Ис-
да ѣдинъ ѿ дванаѣсе те и-
деше предъ нихъ, и прибли-
жисе при Исуса да го цалѣ-
ва, (зачѣо то това знаменѣе
имъ бѣше далъ: когѣто цѣ-
лѣвамъ, той ѣ).

48 Я Исусъ мѣ рече: Исдо,
съ цѣловѣнѣе ли предавашъ
ѣина человѣческаго;

49 И като видѣха онѣа